

Vasárnap beállítanak Budapest város utcáiba az epedve várt autotaxik és bennünket, polgárokat előre el fog egy alaposan indokolt aggodalom: mi lesz velünk? Már eddig is izgatott betegek vagyunk a különböző járművek kocsisaitól való félelemnek és az ebből folyó álgavallériáknak. Valljuk csak be, hogy nem könnyelmű nobilitásból kifolyólag szórtuk telemarokkal a pénzt, amikor csupán borraivalókról, baksisokról volt szó. Titkos reszketés volt mindig a gavallér és nemtörődöm kézmozdulat mögött, amikor előkelően mosolyogva dobtuk fel a kocsi bakjára a koronákat és forintokat. Mertünk volna egyszer nem így tenni! Olyankor aztán nincs menekülés a becsületsértő durvaságok özöne elől, mely a legjobb esetben egy kínos és hosszú rendőrségi meghurcoltatáson keresztül végződik, némi sovány elégtétellel. Anélkül, hogy újabb és ismétlődő inzultusok elől menekültünk volna.

Most, hogy újabb forgalmi eszközzel gazdagodott a főváros, az a félelem merül fel mindnyájunkban, hogy borraivaló költségeink — tekintettel az előkelőbb személyszállító apparátusra, — friss lendülettel szöknek a magasba és mi álgavallérok, akik valójában nem szórhatjuk ki a semmibe pénzünket érthető idegenkedéssel keverjük azt az örömet, mely az autóbérekocsik beállása miatt elfog minket. Vajjon leszünk-e olyan vakmerők, hogy egyszer autón kocsi-kázassuk meg magunkat, — ha majd sürgős dolgunk akad?

Mert mit adjunk a taksán felül a sofförnek, ha a konfliskocsis az ő rövid útja után az arcunkba vágja a harminc fillér borraivalót, a fiákkeres pedig egyszerűen a szemével vágja ki zsebünkől a koronákat és forintokat.

A rendőrség részéről felvetődött egy eszme: „legyen a borraivaló, a taksa tiz százaléka“.

Az eszme maga a legkitünőbb és boldogok is volnánk vele, ha a rendőrségi eszméknek olyan szentesítése volna a derék jármű-vezérgazgatók előtt, mint egy rendőrségi rendeletnek. Sajnos, nem így van a dolog. — annál kevésbé van így, mert elképzelhető a kocsis urak basáskodása, ha a rendőrség egy nekik jogtalanul és megérdemetlenül járó összeg kérdésében pozitív állást foglal el és eszméket lobogtat. Mert nemde, sokkal egyszerűbb és méltányos volna, ha a rendőrség rendeletben mondaná ki:

„A járművek vezetőinek a taksán felül nem jár semmi! Aki pedig mégis elfogad borraivalót, az megfelelő büntetésben részesül!“

Bevallom, hogy ez teljesen naiv és kivihetlensége folytán abszurd feltevés. Végre is azt senkinek jogszerűleg megtiltani nem lehet, hogy ajándékot fogadjon el, — éppoly kevésbé, mint ajándékot adjon. A rendőrség is kénytelen

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

331.238

Hely

Idő

"1913"

Személy

Helyszám

Szerző b. m.

Cím Tiz százalék borraivaló!

Forrás:

Pesti napló

Bp.

(Hely)

1913 4/29

(Idő)

(Köt. v. füz.)

tehát megkööttségét beismerni és eljárás hiányában ötlettel szolgálni.

Az ideát köszönettel átvesszük, de ugyanakkor szomorúan látjuk be, hogy mi, közönség, teljesen magunkra vagyunk utalva ebben a kérdésben. Mi, közönség pedig fölötte méltányosak vagyunk ahelyett, hogy úgy tartanánk össze a kocsisok zsarolásaival szemben, hogy abhorreszkálunk minden borraivalózást; a rendőrség álláspontjára helyezkedünk és mint szalmaszálba kapaszkodunk be az eszmébe, hogy: tiz százalék borraivaló.

Legyen tehát tiz százalék! Se több, se kevesebb; főleg pedig nem több. Sehol, semminő kulturvárosban ily nagy adót a kocszó polgár nem fizet. Aki Berlinben egy tiz márkás autótért husz fillér borraivalót nyom a sofför márkába, az megtette a gavallérság társadalmi kötelességét. És Párisban, ahol a gavallérok igazán gavallérok és akiknek van miből költekezni; — szintén elégedettebbek a kocsisok, mint nálunk.

Sajnos, a mi áluraink, a sikkasztásra félig-meddig megérett kereskedősegédek és mind azok, akik inkább a másokébol élnek, mint a magukébol; — akik szegények azt hiszik, hogy urnak tetszenek, mert jóban vannak a kocsis urakkal, — azok minden hasonló becsületes kísérletnek, mely a közönség kifosztását akadályozni akarja, utját állják és vasárnaponként — mert

akkor nem kell a boltban kiszolgálniok, — nagy örömükre szolgál, ha a fiákkeres az senki másal szóba nem áll, csak velük.

Véget kell már egyszer vetni az ilyesminek! Fogadjuk el a rendőrség ötletét, — ha már a segítségében nem részesülhetünk, — és fogjunk kezét a tiz százalékos borraivaló érdekében. Megnyugtatiuk a pazarlóbb kedélyeket is, ezzel a percentualitással minden külön szolgálatért, — még azért is, hogy a kocsis, vagy sofför nagyságos urnak szólítja, — busásan megfizetett.

Hiszen nem kell egyéb, mint a jóraivaló közönség egyöntetűsége. Hozzá kell már egyszer szoktatni a bakon ülő urakat, hogy a baksis nem kötelező valami, hanem — ha akarom igen, ha nem akarom, nem. Egész biztos, hogy rövidesen elmulik a kedvük a gorombaságtól és durva tempótól. Ha jogszokás lesz a borraivaló taksa, majd talán a rendőrség is csinál valamit a szó-kás érdekében.

Tiz százalék, — ha már muszáj. De egy fillérrel sem több! Ez legyen minden tisztességes ember egymásközt való néma és örök megállapodása. A tisztességes utas-polgártársainak tartozik azzal, hogy ezt a megállapodást ne szegje meg.

A fél-gavallérok és talmi urak csak adjanak többet; legalább a kocsis majd ráösmer a jelle-gére és a borraivaló nagyságából olvassa majd le annak a pedigree-jét.

b. m.